

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 666/2017-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti ALUMIX, s. r. o., Pusté 868, Rosina, právne zastúpenej spoločnosťou ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s. r. o, Závodská cesta 24, Žilina, v mene ktorej koná advokát Mgr. Martin Dikoš, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 250/2009 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti ALUMIX, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 250/2009 porušené boli.

2. Obchodnej spoločnosti ALUMIX, s. r. o., p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 750 € (slovom sedemstopät'desiat eur), ktoré jej je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Obchodnej spoločnosti ALUMIX, s. r. o., p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 559,04 € (slovom päťstopät'desiatdeväť eur a štyri centy), ktorú je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť na účet spoločnosti ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o, Závodská cesta 24, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 666/2017-8 z 24. októbra 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť obchodnej spoločnosti ALUMIX, s. r. o. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 250/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu s'ťažnosti predovšetkým vyplynulo:

„... S'ťažovateľ je obchodná spoločnosť, ktorá sa zaoberá výrobou a montážou brán, plotov a zábradlí. Žalobca sa žalobou zo dňa 30.10.2009 podanou na súde dňa 06.11.2009 na vecne a mieste príslušnom Okresnom súde v Žiline, domáhal voči s'ťažovateľovi zaplata sumy 1000,- EUR s príslušenstvom. Uvedená vec je na Okresnom súde vedená pod sp. zn. 8C/250/2009.

... Do podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

... Vo veci sa konalo dňa 23.05.2011 prvé a zároveň posledné pojednávanie, kde bol vypočutý žalobca aj sťažovateľ, pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby ďalšieho dokazovania.

... Sťažnosťou zo dňa 14.10.2016 sťažovateľ predsedu Okresného súdu upozornil na možné prieťahy v konaní.

... Napriek vyššie uvádzaným skutočnostiam do dnešného dňa nebolo vo veci vytýčené pojednávanie a urobený ani iný úkon na odstránenie prieťahov konania.

... Pre posúdenie otázky, či v namietanom konaní došlo k zbytočným prieťahom, má význam predovšetkým zložitosť veci, správanie účastníka konania a činnosť štátnych orgánov zúčastnených na konaní.

... Postup sťažovateľa v procesnom postavení žalovaného možno hodnotiť ako aktívny. Bez zbytočného odkladu reagovala na výzvy konajúceho súdu a aktívne sa domáhala toho, aby jeho vec bola prejednaná a rozhodnutá. Sťažovateľ teda svojím postupom nedal príčinu na prieťahy postupu súdu. Nie sú teda dané také významné skutočnosti, ktorými by sťažovateľ podstatne, resp. závažnou mierou prispel k prieťahom postupu súdu v predmetnom konaní.

... Pokiaľ sa jedná o právnu a faktickú zložitosť prejednáwanej veci, táto sa skúma so zreteľom na povahu veci a o čo v nej účastníkom ide. Predmetom konania je zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 1.000,- Eur s príslušenstvom. Vzhľadom na existenciu právnej úpravy na dané právne vzťahy nemožno vec hodnotiť ako právne zložitú, ide o súčasť bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Rovnako v posudzovanom prípade sa nejedná ani o faktickú zložitosť veci.

... V našom prípade nebolo do podania tejto sťažnosti orgánom s právomocou vo veci konať právoplatne rozhodnuté takmer 83 mesiacov.

... Okresný súd v priebehu súdneho konania vypočul len účastníkov konania, ktoré však nevedli k odstráneniu právnej neistoty v konaní. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 23.05.2011 vyplýva, že súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom doplnenia dokazovania, nový termín pojednávania nevytýčil však ani v nasledujúcom období. Okresný súd teda neuskutočňoval efektívne úkony, ktoré prispeli k prieťahom v konaní. V uvedenom období teda súd neuskutočnil nijaký procesne relevantný úkon smerujúci k rozhodnutiu

vo veci samej. Čo sa týka povahy veci, táto by mala byť v danom prípade rozhodujúca pri postupe súdu, pretože ide o spor zo zmluvy o dielo, ktorej nedoriešenie vrhá na sťažovateľa zlé svetlo u jeho klientov, nakoľko v súčasnej dobe si každý klient môže preveriť bonitu, spoľahlivosť a lojalitu obchodnej spoločnosti s ktorou uzatvára kontrakt a preto vedené súdne konanie je na ujmu dobrého mena sťažovateľa.

... Sťažovateľ je obchodnou spoločnosťou a absencia právnej istoty v prejednávanej veci znamená pre ňu citelné následky. Uvedenou právnou neistotou bola sťažovateľovi spôsobená nielen materiálna, ale aj nemateriálna ujma.

... Vyššie uvedenými skutočnosťami odôvodňuje sťažovateľ nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa týmto domáha.

... Sme toho názoru, že nečinnosťou Okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/250/2009 došlo k porušeniu práva sťažovateľa priznanému mu v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. V posudzovanom prípade aktívnej činnosti súdu nebránila žiadna zákonná prekážka. V čase podania tejto ústavnej sťažnosti (uplatnenia ochrany) porušenie označeného základného práva naďalej trvá.

... Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nález:

1. Základné právo sťažovateľa ALUMIX, s.r.o... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/250/2009 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi ALUMIX, s.r.o... sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 12.000,- EUR, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Okresnému súdu Žilina sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/250/2009 konal bez zbytočných prietahov.

4. Sťažovateľovi ALUMIX, s.r.o... priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,79 EUR ((2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd), á 143,- EUR, t.j. 286,- EUR + režijný paušál za 2 úkony právnej služby,

á 8,58,- EUR, t.j. 17.16 EUR + DPH 20%, t.j. 60.63 EUR) vypočítané podľa ust. § 11 ods. 3, § 13a, § 16 a § 18 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), ktorú je Okresný súd Žilina povinný na účet právneho zástupcu navrhovateľa ADVOKÁTI Müller a Dikoš, s.r.o..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom, listom sp. zn. 1SprS/602/2017 z 18. decembra 2017 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 25. januára 2018.

3.1 Podpredseda okresného súdu v danej veci uviedol tieto relevantné skutočnosti:

„... Žaloba bola podaná na súd dňa 8.12.2009. Dňa 16.11.2009 súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému bol podaný odpor, čím došlo k jeho zrušeniu. Pojednávania sa konali v dňoch 4.4.2011 a 23.5.2011. Od uvedenej doby až do 22.8.2017 bol súd v konaní nečinný, resp. jeho úkony nesmerovali bezprostredne k prejednaniu a rozhodnutiu veci a odstráneniu neistoty strán v konaní. Vo veci rozhodla sudkyňa, ktorej bol spis pridelený opatrením predsedu súdu rozsudkom dňa 16.11.2017, čím odstránila neistotu strán v konaní.

Sťažovateľ v danej veci vystupoval v spore na strane žalovaného. Rozsudkom bola žaloba zamietnutá. Mám za to, že týmto došlo k odstráneniu neistoty na strane sťažovateľa.

Vo vzťahu k vzniku a príčinám neodôvodnených prietahov musím uviesť, že som nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že prietahy boli spôsobené zavinením samotného sťažovateľa alebo objektívnymi skutočnosťami.

Príčina prietahov bola spôsobená nečinnosťou zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená. Z dôvodu opakovaného hrubého porušenia povinností sudcu Mgr. Dušana Chamulu zistených vo viacerých disciplinárnych konaniach, ako aj z dôvodu zistenia pochybení, ktoré zistil predseda súdu prieskumom senátu sudcu 8C, bol voči sudcovi podaný návrh na disciplinárne konanie pre hrubé porušenie povinností sudcu s návrhom na odvolanie z funkcie sudcu. Následne listom zo dňa 3.11.2017 sa sudca vzdal funkcie sudcu a jeho funkcia dňa 30.11.2017 zanikla.

Práve z dôvodu odstránenia prietahov a nápravy pristúpil predseda súdu k tomu, že časť spisov v senáte 8C bola prerozdelená medzi ostatných sudcov tunajšieho súdu ešte

dodatkom č. 9 v mesiaci august, ostávajúca časť spisov po zániku funkcie sudcu dodatkom č. 11. Práve na základe sťažnosti sťažovateľa bola realizovaná náprava, o čom zrejme aj mal vedomosť zákonný zástupca sťažovateľa, pretože manželka jedného z konateľov vykonáva funkciu podpredsedníčky súdu. Spočiatku úkony smerovali voči sudcovi, upozornenia a výzvy, aby konal spolu s návrhmi na disciplinárne konania a k faktickej zmene sudcu došlo až po vyčerpaní iných možností nápravy. Odňatím vecí totiž dochádza k zmene zákonného sudcu, čo je rovnako vážny zásah do základných práv strán v sporovom konaní a nemožno k nemu pristúpiť len po zistení nečinnosti. Z dôvodu, aby nečinnosťou sudcu nedochádzalo k ďalším zásahom do práv účastníkov súdnych konaní, dodatkom k rozvrhu práce Okresného súdu Žilina pre rok 2017 č. 9 boli reštančné veci pridelené náhodným výberom ostatným sudcom tunajšieho súdu. Následne je pripravovaný dodatok č. 12 na prerozdelenie ostatných vecí v senáte Mgr. Dušana Chamulu, ktoré budú pridelené ostatným sudcom.

Vzhľadom k porušeniu povinností tunajšieho súdu stanovených čl. 48 ods. 2 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, princípov procesných povinností sudcu stanovených čl. 17 CSP navrhujem Ústavnému súdu SR, aby konštatoval porušenie práv sťažovateľa. Nakoľko vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, nie je prípustné odvolanie voči rozsudku a do dnešného dňa neboli súdu doručené iné podania pre zrušenie rozsudku, v prípade právoplatnosti rozhodnutia navrhujem upustiť od uloženia príkazu konať bez zbytočných prieťahov.

Priznanie finančného zadosťučinenia ponechávam na zvážení ústavného súdu. Pokiaľ Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k názoru, že porušenie práv sťažovateľov je takého charakteru, že je nevyhnuté priznať sťažovateľovi aj náhradu finančného zadosťučinenia, navrhujeme, aby túto priznal v primeranej výške. Osobitne poukazujem na fakt, že predmetom žaloby bol nárok na zaplatenie 1000,- eur, nárok bol zamietnutý, pričom takýto nárok - resp. hrozba prípadnej povinnosti uhradiť takúto sumu nebola pre sťažovateľa podstatná, likvidačná či schopná ohroziť jeho prevádzku či platobnú schopnosť. Teda ujma, ak ju aj utrpel niektorý zo štatutárnych zástupcov nemohla presiahnuť prípadnú hrozbu úhrady a v ich vnímaní nemohla byť nijak podstatná a závažná. Podľa môjho presvedčenia k zadosťučineniu došlo viac rozhodnutím vo veci ako prípadným priznaním zadosťučinenia.

Sudkyňa, ktorej bol spis pridelený JUDr. Beáta Svediaková vykonala a vynaložila všetko možné úsilie pre zjednanie nápravy. Napriek tomu, že v ničom nepochybila a nemožno jej nič vytknúť, prípadný nález vo veci sa bude zobrazovať v jej štatistických výkazoch a bude mať vplyv na nazeranie na jej osobnosť sudcu. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti som predpokladal, že sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť.

Zároveň oznamujem, že Okresný súd Žilina súhlasí s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z. v platnom znení upustil od ústneho pojednania prijatej sťažnosti, pretože od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom podaní k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„... 2. Máme za to, že z podanej sťažnosti a rovnako z vyjadrenia Okresného súdu vyplýva, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to porušením povinností zo strany Okresného súdu.

3. Vzhľadom na to, že v čase od podania sťažnosti bolo konanie vedené pod sp. zn. 8C/250/2009 skončené, netrváme na tom, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov.

4. Vo vzťahu k finančnému zadosťučineniu naďalej trváme na tom, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v požadovanej výške. Samotné priznanie takéhoto zadosťučinenia, resp. jeho výška sa neodvíja od výšky pohľadávky uplatnenej v konaní, v ktorom došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa. Rozhodujúci je v tomto prípade fakt, že následkom neodôvodnených prietáhov bolo zotrvanie v stave právnej neistoty a porušenie základného práva sťažovateľa. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva, teda reparácia nemajetkovej ujmy a odstránenie následkov právnej neistoty sťažovateľa spôsobenej dlhodobou nečinnosťou Okresného súdu.

5. Zároveň týmto vyhlasujeme, že v zmysle § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov netrváme na ústnom pojednávaní v predmetnej veci.“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8 C 250/2009:

Dňa 6. novembra 2009 podal [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“) okresnému súdu žalobný návrh o zaplatenie 1 000 € s prísl. proti sťažovateľke. Žalobca sa zaplatenia uvedenej finančnej čiastky domáhal „z titulu odstúpenia od zmluvy“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 Ro 182/09 a bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. G. Panákovéj.

Dňa 16. novembra 2009 okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 18 Ro 182/09-15.

Dňa 7. decembra 2009 sťažovateľka podala odpor proti uvedenému platobnému rozkazu.

Dňa 9. decembra 2009 bola vec prevedená do oddelenia občianskoprávných vecí pod sp. zn. 8 C 250/2009 a bola pridelená na rozhodnutie sudcovi Mgr. D. Chamulovi. V rovnaký deň okresný súd uznesením č. k. 8 C 250/2009-30 uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok a žalobcovi bol zaslaný odpor na vyjadrenie.

Dňa 28. decembra 2009 sa žalobca písomne vyjadril k podanému odporu. V rovnaký deň sťažovateľka uhradila súdny poplatok za podaný odpor.

Dňa 4. marca 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 4. apríl 2011.

Dňa 4. apríla 2011 bolo pojednávanie na žiadosť sťažovateľky odročené na neurčito.

Dňa 7. apríla 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 23. máj 2011.

Dňa 23. mája 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 1. augusta 2017 bola vec pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. L. Augustínovej, ktorá však uznesením okresného súdu č. k. 8 C 250/2009-9 z 21. augusta

2017 bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania o tejto veci, preto bola vec 22. augusta 2017 pridelená sudkyňi JUDr. B. Svediakovej.

Dňa 6. septembra 2017 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 16. november 2017.

Dňa 16. novembra 2017 okresný súd rozsudkom č. k. 8 C 250/2009-83 žalobu zamietol.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie 1 000 € s prísl. vedenom pod sp. zn. 8 C 250/2009 došlo k porušovaniu základného práva sťažovateľky (ako žalovanej strany) na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prierahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

9.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávného konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon, skutočnosť, že by napadnutá vec bola fakticky alebo právne zložitá netvrdil ani podpredseda okresného súdu.

9.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom.

9.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný od 28. decembra 2009 do 4. marca 2011 (viac ako 1 rok) a od 23. mája 2011 do 1. augusta 2017 (viac ako 6 rokov). Okresný súd teda viac ako sedem rokov vo veci nevykonával žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako žalovaná počas napadnutého súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02).

K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Obranu podpredsedu okresného súdu, podľa ktorej „*príčina priet'ahov bola spôsobená nečinnosťou zákonného sudcu*“ Mgr. D. Chamulu (čo malo byť predmetom aj disciplinárneho konania), nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec (II. ÚS 704/2015).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

10. Pretože vo veci bol 16. novembra 2017 vyhlásený rozsudok č. k. 8 C 250/2009-83, ústavný súd nevyhovel návrhu sťažovateľky podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde a v tomto návrhu sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 4.

11. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 12 000 €, pretože „*je obchodnou spoločnosťou a absencia právnej istoty v prejednávanej veci znamená pre ňu citelné následky. Uvedenou právnou neistotou bola sťažovateľovi spôsobená nielen materiálna, ale aj nemateriálna ujma*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné

zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky a vzhľadom aj na dlhodobú nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní (išlo o zaplatenie 1 000 € s prísl.) považuje za primerané vo výške 750 €. Ústavný súd pritom prihliadol na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

12. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 20. októbra 2016 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 25. januára 2018). Za dva úkony vykonané v roku 2016 patrí odmena v sume dvakrát po 143 € a režijný paušál v sume dvakrát po 8,58 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2018 patrí odmena v sume 153,50 € a režijný paušál v sume 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkovo sumu 465,87 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 93,17 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkovo sumu 559,04 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

13. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2018